

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720204329
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720204329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX L., zast. Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, o zaplatenie 3 715,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 05. 2021, č. k. 6Csp/53/2020 - 225, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania potvrdzuje.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 230,92 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne a to od 28.02.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietla. III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 34 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalovanej.“

2. Žalobca, ako právny nástupca spoločnosti VÚB, a. s., IČO: 31320155, sa žalobou doručenu súdu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3 715,64 eur spolu s úrokom vo výške 5 % ročne z dlženej sumy od 28.02.2018 do zaplatenia z titulu nesplatenia zostatku predčasne zosplateného spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 22.06.2015. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané uzavretie uvedenej zmluvy a poskytnutie úveru vo výške 5 000 eur. Ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva - zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Súd ex offa a aj na námietky žalovanej podrobil zmluvu prieskumu dodržania obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 1, 2) a dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy zo dňa 22.06.2015 je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona 129/2010 Z. z., zmluva neobsahuje také nedostatky pre ktoré by bola neplatná ako celok. Súd konštatoval, že bol prekročený limit najvyššej prípustnej odplaty. V zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je určená vo výške 25 % ročne (RPMN pozostáva iba z úroku vo výške 25 % ročne). Podľa § 1a ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva bola uzatvorená 22.06.2015 a priemerné

úrokové miery z úverov bánk za I. štvrťrok 2015 - nové obchody pre úvery od 1 do 5 rokov boli vo výške 9,99 % a za 06/2015 vo výške 9,74 %. Z tohto vyplýva, že bol prekročený limit najvyššej prípustnej odplaty. V odôvodnení súd uvádza podrobne dôvody, pre ktoré uplatnený nárok nie je premlčaný ako tvrdila žalovaná a tiež konštatuje, že vzhľadom na príjmy a sociálne pomery žalovanej bolo v jej reálnych možnostiach úver splácať a poskytovateľ úveru neopomenul svoje povinnosti zisťovať platobnú schopnosť žalovanej ako uvádzala. Súd mal preukázané z prehľadu splátok, že žalovaná zaplatila na úver celkom sumu 3 769,08 eur, preto priznal žalobcovi sumu zostatku nesplatenej istiny úveru vo výške 1 230,92 eur (rozdiel medzi výškou poskytnutej istiny 5000,00 eur a splatenou sumou 3 769,08 eur). Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z dlžnej sumy v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vo výške podľa § 3 vyhlášky č. 87/21995 Z. z. t. j. 5 % ročne od 28.02.2018 ako žalobca uplatnil. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP. Čistý úspech (pomer úspechu) v konaní svedčí v prospech žalovanej v rozsahu 34 %, súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov v tomto rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí nároku v prevyšujúcej časti podal žalobca odvolanie. Tým bol dotknutý aj závislý výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2 484,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 484,72 eur od 28.02.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Namietal, že súd I. inštancie nesprávne právne posúdil, že dojednaná odplata je neprimeraná a v rozpore so zákonom. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5 000 eur, ktorý mala splatiť v 60-tich splátkach po 139,58 eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 25 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 8 374,80 eur. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 3 374,80 eur za päť rokov. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 25 %, zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou. Jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za I. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 31.03.2015 predstavovala 13,83 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) predstavovala 27,66 % t. j. 2x priemernej RPMN 13,83% tak, ako je uvedená v zmluve. Súd I. inštancie použil pre ustálenie zákonom limitovanej výšky odplaty nesprávnu štatistiku o priemernej výške úrokových mier bánk, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie, ktorým ustáli neprimeranosť, nesprávne a nezákonné. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška dojednanej odplaty 25 % v danom prípade neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1996 Z.z. platného a účinného od 01.09.2014. Žalobca odkázal aj na rozhodovaciu prax súdov (prípája konkrétne rozhodnutia) a predložil Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytovaných spotrebiteľských úveroch za I. štvrťrok 2015.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Žalobca síce rozhodnutie súdu I. stupňa napadol len pokiaľ ide o vadu spočívajúcu v posúdení výšky odplaty zo spotrebiteľských úverov v spojení s dojednanou úrokovou sadzbou, žalovaná má však za to, že odhladnuc od dôvodu, pre ktorý súd úver zo zmluvy prejudiciálne určil za bezúročný a bez poplatkov (účinky odvolania sa vzťahujú aj na nenapadnutý, ale závislý výrok I.), v posudzovanom prípade sú dané aj ďalšie dôvody bezúročnosti na ktoré žalovaná poukazovala už v priebehu konania. V zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve úplne absentujú predpoklady pre výpočet RPMN, pokiaľ ich veriteľ v zmluve neuviedol nie je možné overiť správnosť údajov RPMN, ďalej v zmluve je neplatne dohodnutá výška úrokovej sadzby nakoľko priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby predstavovala 9,74 % pre podobné typy úverov v rozhodnom čase a v zmluve je dohodnutá sadzba 25 %, taktiež žalobca v konaní nepreukázal, že preveroval úverovú bonitu žalovanej čo má za následok, že v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch nie je oprávnený od spotrebiteľa vyžadovať jednorázové

splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca sa nedopytoval, ani nezisťoval výdavky žalovanej - teda pokiaľ tieto skutočnosti veriteľ nepozná nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver - teda žalobca nepreukázal ani splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona. Žalovaná mala zato, že žalobca v rámci odvolania neuviedol také dôvody, na základe ktorých by bolo potrebné zmeniť alebo zrušiť rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom rozsahu.

6. Žalobca na vyjadrenie žalovanej nereagoval.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Vo výroku I. rozhodnutie zostáva nedotknuté.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, sa žalobou doručenou súdu dňa 01.10.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3715,84 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28.02.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. IČO: 35 923 130, Hlavné nám. 12, Kežmarok, z titulu, že táto spoločnosť ako veriteľ uzatvorila so žalovanou dňa 22.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (Zmluvu o poskytnutí pôžičky). Na základe tejto zmluvy bolo žalovanej poskytnutých 5 000 eur, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 25,0 %, s termínom konečnej splatnosti 6/2020, pričom poskytnuté finančné prostriedky mala žalovaná splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 139,58 eur splatných vždy 20. dňa v mesiaci, RPMN je v zmluve uvedená hodnotou 25,00 %, priemerná hodnota RPMN 18,24 %, odplata 25,00 %. Pri riadnom plnení zmluvy mala žalovaná celkovo zaplatiť sumu 8 374,80 eur. Z dôvodu porušovania podmienok zmluvy žalovanou VÚB a.s. úver zosplatnila listom zo dňa 22.02.2018, o tom bola žalovaná vopred upovedomená listom zo dňa 29.12.2017 predžalobná upomienka (odoslaným ešte spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.). Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby pôvodný žalobca odvodzuje z predloženého projektu rozdelenia zlúčením z 11.12.2017 z ktorého vyplýva, že Všeobecná úverová banka a. s. sa stala univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. (pôvodný veriteľ). Uznesením č. k. 6Csp/53/2020 zo dňa 19.04.2021 okresný súd podľa § 80 ods. 1, 2 CSP pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje VÚB a. s. a na jej miesto vstupuje Intrum Slovakia s.r.o., IČO. 35 831 154.

10. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa) vychádzajúc z úrokových mier z úverov bánk za I. štvrtrok 2015 - nové obchody pre úvery od 1 do 5 rokov (zverejnených NBS) v nadväznosti na to, že predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená 22.06.2015 a v nej uvedené zmluvné údaje a to výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), aj úrok z úveru a tiež výška odplaty, každý z nich je uvádzaný hodnotou „25,00 %“, pričom žalobca kládol dôraz na to a tvrdil, že navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 25,00 % (resp. úrok z úveru je na úrovni RPMN). Potom súd zohľadniac v zmluve dohodnutú výšku úrokovej sadzby za úver na úrovni 25,00 % ročne v čase, kedy úrokové miery za obdobné úvery boli vo výške 9,99 % resp. 9,74 % , považoval dohodnutú výšku za prekračujúcu limit najvyššej prípustnej odplaty - kedy na úrovni (síce) prípustnej hranice RPMN (t. j. dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN 27,66 % - stav k 31.03.2015) je (iba) úrok z úveru. S týmto názorom okresného súdu sa odvolací súd stotožnil.

11. „Úroková sadzba“ je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi za požičanie finančnej čiastky, na základe dohody s veriteľom za istý čas. Úroková sadzba predstavuje percentuálnu mieru (číslo v percentách) bežného úročenia istiny úveru za obdobie na ktoré sa vzťahuje.

12. „Odplata za úver“ je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru zahrňujúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru. Tieto náklady predstavujú tzv. „ročnú percentuálnu mieru nákladov“ (RPMN),

vyjadrujúcu porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľom pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým spotrebiteľovi umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb. RPMN patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru. Vymedzenie pojmu RPMN je obsahom ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., a pojem celkové náklady spotrebiteľa definoval zákon č. 129/2010 Z. z. v § 2 písm. g) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tak, že „nimi sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Teda RPMN sa vypočítava z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené, pričom hodnota RPMN sa počíta spôsobom, ktorý určuje zákon.

13. Niet pochyb o tom, že odplata za úver je pojem širší, než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu „celkovej odplaty“ za úver (RPMN).

14. S názorom žalobcu, že nie je vylúčené, aby ročná priemerná miera nákladov (RPMN) bola totožná s ročnou úrokovou sadzbou, že odplata za úver (RPMN) iné náklady než úrok z úveru nemusí zahŕňať, nemožno súhlasiť bezvýhradne. Takáto situácia dôvodne vedie k takému záveru, že ide o prípad, kedy veriteľ „iné“ náklady, ktoré mu nepochybne v súvislosti s poskytnutím úveru vznikajú a ktoré sú mu známe (so vznikom nákladov počíta a príkladom ich menuje aj samotný zákon o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch) len skryte a účelovo zapracováva do výšky úrokovej sadzby. Je málo pravdepodobné, že by náklady, ktoré mu nepochybne vznikajú a ktoré si môže v zmysle platnej právnej úpravy uplatňovať voči spotrebiteľovi znášal zo svojho, a ktoré navyše je aj vo svojej evidencii povinný vykazovať osobitne (napr. provízie, dane, poplatky akéhokoľvek druhu a pod.). Odhliadnuc od uvedeného, aj samotný fakt, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako podstatnú náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať nielen úrokovú sadzbu, ale osobitne (ako inú náležitosť) aj RPMN, týmto je zdôraznené, že ide o dve samostatné a aj obsahovo odlišné ekonomické kategórie, potom aj súd každú z nich má hodnotiť samostatne, či spĺňa kritériá dané zákonom pre tú - ktorú náležitosť zmluvy. Preto, ak aj je úroková sadzba za úver stanovená výškou, ktorá síce nepresahuje RPMN resp. jej najvyššiu prípustnú výšku, to ešte automaticky neznamená, že vždy je (ako iná náležitosť zmluvy) súladná so zákonom, či dobrými mravmi.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu posudzovanie úrokovej sadzby nestratilo svoj zmysel ani za existencie platnej právnej úpravy ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.06.2014 a v plnom rozsahu v nadväznosti na vykonávacie nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. až od 01.09.2014 (§ 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 - stanovuje, že odplata pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN pri obdobnom úvere), ktorá nadväzuje na hodnotou najvyššej prípustnej odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytovaní peňažných prostriedkov požadovať vzhľadom na vykonávací predpis t. j. určiac už s odkazom na konkrétne čísla aká odplata za poskytnutie peňazí prípustná je a aká už nie. Výšku priemernej hodnoty RPMN pre úvery zverejňuje MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v „Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk“.

16. Pre posúdenie primeranosti „odplaty“ ako miery únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa za poskytnutie úveru by mali byť smerodajné obvyklé celkové úverové náklady a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN (§ 2 písm. g), i) zákona č. 129/2010 Z. z.). Zjavne ide o zákonom upravenú situáciu primeranosti odplaty zohľadňujúcu obvyklé celkové náklady v ponímaní ust. § 2 písm. g) t. j. širšom resp. berúc do úvahy všetky náklady a nielen úrokové náklady bez ďalších úverových nákladov.

17. V danom prípade žalobca argumentuje, že jedinou odplatou - jediným nákladom spotrebiteľa za úver je úrok vo výške 25,00 %, táto skutočnosť bola pre súd smerodajná (súd podotkol „RPMN v zmluve je však určená vo výške 25 %“). Potom postup okresného súdu bol správny, keď primeranosť „odplaty“ za úver posudzoval z hľadiska primeranosti dohodnutej výšky úrokovej sadzby a nie podľa priemernej hodnoty RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenej podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom

uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Keď „úrokovú sadzbu“ dohodnutú účastníkmi zmluvy (bez ohľadu na to, že v danom prípade je táto totožná s RPMN), ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované „Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie 1 až 5 rokov“. Súd zistil, že priemerná a obvyklá výška úrokov v rozhodnom období, kedy bola zmluva o úvere uzatvorená, bola 9,99 % ročne, teda podstatne nižšia (dva a pol násobne) než výška úroku 25,00 % ročne dohodnutá v zmluve o úvere, správne konštatoval, že ide o úrokovú sadzbu prekračujúcu limit najvyššej prípustnej odplaty - ide o odplatu dohodnutú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

18. Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN aký zastáva žalobca podľa názoru odvolacieho súdu nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax veriteľa. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonne „výhody“ aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté (skryté) aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno).

19. Odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo veci samej potvrdil, zároveň ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o trovách konania.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).